

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

24 ноември 1977 година*

Право на установяване на граждани на държавите от АКТЬ

По дело 65-77

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, в приложение на член 177 от Договора за ЕИО от Cour d'Appel, Douai (Апелативния съд на Дуге), с което се цели получаване на отговор по производство, образувано пред този съд, в резултат на искане за приемане на стаж в адвокатската колегия на Лил, отправено от

Jean Razanatsimba, бакалавър по право, адвокатски сътрудник на адвокат със седалище в Лил

относно тълкуването на член 62 от Конвенцията АКТЬ - ЕИО, подписана на 28 февруари 1975 г., в Ломе, между държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската икономическа общност, от друга страна,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н М. Serensen и г-н G. Bosco, председатели на състав, г-н А. М. Donner, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н Р. Pescatore и г-н А. O'Keefe, съдии,

генерален адвокат: г-н G. Reischl,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 18 май 1977 г., постъпило в Съда на 27 май 1977 г., Cour d'Appel, Douai е поставил на Съда, по силата на член 177 от Договора за ЕИО, два преюдициални въпроса, относно тълкуването на член 62 от Конвенцията между държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската икономическа общност, от друга страна, подписана в Ломе на 28 февруари 1975 г., публикувана като приложение към Регламент № 199/76 на Съвета от 30 януари 1976 г. (ОВ L 25, стр. 1), наричана по-долу „Конвенцията от Ломе”, във връзка с правото на установяване на адвокати във Френската република.

2. Тъй като от данните по делото се установява, че ищеца по главното производство, малгашки гражданин, с диплома за завършена бакалавърска степен по право и на Certificat d'Aptitude à la Profession d'Avocat (Удостоверение за адвокатска

* Език на производството: френски.

правоспособност), придобити в съответствие с френското законодателство, е поискал да бъде приет на стаж в адвокатската колегия в Лил.

3. Conseil de l'Ordre (Адвокатският съвет), след като е установил, без това да накърнява следствието и обичайните проверки, че кандидата притежава необходимата професионална квалификация, която му дава право да отправи искане за приемане, запазва позицията си относно прилагането на условието за гражданство, формулирано по следния начин в член 11 от Закон № 71-1130 от 31 декември 1971 г. за реформа на някои съдебни и юридически професии (Официален вестник на Френската република от 5 януари 1972 г., стр. 131) : „Трябва да бъде французин, като се вземат предвид международните споразумения”.

4. В тази връзка ищецът се е позовал на член 62 от Конвенцията от Ломе, а с Решение от 14 декември 1976 г. Conseil de l'Ordre, като се позовава на член 177 от Договора ЕИО, отправи до Съда на Европейските общности, преюдициално запитване по два въпроса със съдържание идентично с това на тези, които са предмет на решението за препращане на Cour d'Appel, Douai (Дело 3-77, ОВ С 40 1977 г., стр. 8).

5. По искане на главния прокурор, Cour d'Appel, Douai, с посоченото решение е отменил решението на Conseil de l'Ordre с мотива, че когато той се произнася по въпроса за приемане на стаж, действа като административен орган, а не като юрисдикция и при това положение, той не е оправомощен да сезира Съда на Европейските общности с преюдициално запитване по силата на член 177 от Договора.

6. В резултат на това, Съдът на Европейските общности се произнесе за заличаване на дело 3-77 от регистъра с определение от 15 юни 1977 г. (ОВ С 185, стр. 1).

7. От горепосоченото решение, между другото, следва, че въз основа на отмяната на решението на Conseil de l'Ordre, делото относно приемането на стаж на ищеца е било изцяло възложено на Cour d'Appel, Douai.

8. Тъй като националната юрисдикция, като смята че решаването на делото, с което е била сезирана изисква тълкуването на член 62 от Конвенцията от Ломе, е поставила два преюдициални въпроса, формулирани по следния начин:

„1. Дали член 62 от Конвенцията от Ломе от 28 февруари 1975 г. дава право на гражданин на държава от АКТЬ, и особено на лице с малгашко гражданство, да се установи на територията на държава-членка, и конкретно на френска територия, без условие за гражданство?

2) Дали резервата, която се съдържа в горепосочения член 62, позволява на държава-членка да изисква гражданство на тази държава или на друга държава-членка, за упражняване на определена дейност, и по-специално за адвокатската професия, ?”

По първия въпрос

9. Тъй като по смисъла на член 62 от Конвенцията от Ломе ”относно режима, приложим по отношение на установяването и предоставянето на услуги, държавите от АКТЬ, от една страна, и държавите-членки, от друга страна, третираат на

недискриминационен принцип, съответно, гражданите и дружествата на държавите-членки и гражданите и дружествата на държавите от АКТБ. Ако все пак, за определена дейност, държава от АКТБ или държава-членка, не е в състояние да гарантира такова третиране, държавите-членки или държавите от АКТБ, според случая, не са длъжни да третират така тази дейност, по отношение на гражданите и дружествата на съответната държава”.

10. В писменото си изложение, ищецът по главното производство е приравнил действието на член 62 от Конвенцията от Ломе с разпоредбите от Договора за ЕИО в областта на установяването и се позовава, в своя полза, на съображенията, които са в основата на Решение на Съда от 21 юли 1974 г., Reuners/Белгийската държава, дело 2-74 (Recueil 1974 г., стр. 631).

11. При все това текстът на член 62 не позволява да се възприеме едно такова аргументиране.

12. Всъщност, този текст, който се отнася до двете групи държави, свързани от Конвенцията от Ломе, държавите от АКТБ и държавите-членки на ЕИО, разпорежда, че всяка държава, която принадлежи към една от двете групи, не дискриминира гражданите на никоя държава, принадлежаща към другата група.

13. От друга страна, текстът няма за предмет да гарантира равно третиране между гражданите на държава от АКТБ и тези на държава-членка на ЕИО.

14. По-специално, тази разпоредба не задължава нито държавите от АКТБ, нито държавите-членки на ЕИО, да гарантират, на гражданите на държава, принадлежаща към другата група, третиране еднакво с отреденото за техните собствени граждани.

15. Тъй като предходното заключение оставя все пак открит въпроса дали гражданите на една държава от АКТБ евентуално биха имали право да се позоват, по силата на правилото за недискриминация на член 62 от Конвенцията от Ломе, на специалните предимства, предоставени във връзка с установяването, от една държава-членка на други държави от АКТБ.

16. Всъщност следва, от сведенията предоставени от френското правителство по искане на Съда, че Френската република е сключила, с малък брой държави от АКТБ, конвенции за установяване или съдебни конвенции, основаващи се на реципрочното прилагане на националното третиране.

17. Между другото е било уточнено, че една съдебна спогодба, основана на принципа на националното третиране по отношение на установяването на адвокатите е съществувала по-рано между Френската република и Малгашката република, но че по инициатива на втората държава, тези разпоредби са били заменени по-късно от конвенция, ограничена спрямо адвокатите, до свободното предоставяне на услуги в определени случаи.

18. Съществуването на тези специални режими, в отношенията между Френската република и някои от държавите от АКТБ, повдига въпроса дали клаузата за недискриминация от член 62 от Конвенцията от Ломе трябва евентуално да бъде разбрана в смисъл, че гарантира на един малгашки гражданин във Франция, същото

третиране като това, осигурявано на гражданите на така облагодетелстваните държави от АКТБ.

19. С оглед да се отговори на този въпрос е достатъчно да се установи, че не е нарушено правилото за недискриминация от член 62, с факта че, една държава отрежда евентуално едно по-благоприятно третиране на гражданите на страна от АКТБ, доколкото това третиране е в резултат на разпоредбите на едно международно споразумение, което съдържа взаимни права и задължения.

20. Следователно отговорът на първия въпрос следва да бъде, че член 62 от Конвенцията от Ломе не дава право на гражданин на страна от АКТБ да се установи на територията на държава-членка, без да се поставя условие за гражданство, когато става въпрос за упражняване на професии, запазени от законодателството на тази държава за нейните собствени граждани.

По втория въпрос

21. Отговор на втория въпрос, който цели да се уточни обхвата на резервата, която се съдържа във второто изречение на член 62 от Конвенцията от Ломе, ще е необходим само в случай, че тълкуването на първото изречение на същия член води до предоставяне на национално третиране на граждани на страни от АКТБ, когато става въпрос за съответната професия.

22. След като в случая това не е така, вторият въпрос може да остане без отговор.

По съдебните разноски

23. Разходите, направени от правителството на Френската република и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване.

24. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството, образувано пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

СЪДЪТ,

като разгледа въпросите, които са му били поставени от Cour d'Appel, Douai с решение от 18 май 1977 г. реши:

Член 62 от Конвенцията АКТБ – ЕИО, подписана на 28 февруари 1975 г. в Ломе, между държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската икономическа общност, от друга страна, не дава право на гражданин на страна от АКТБ, да се установи на територията на държава-членка на ЕИО, без да се поставя условие за гражданство, когато става въпрос за упражняване на професии, запазени от законодателството на тази държава за нейните собствени граждани.